

תת"ע 4440/09/14 - מדינת ישראל נגד חטאב שי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4440-09-14 מדינת ישראל נ' חטאב שי
בפני כבוד השופטת איילת גרבי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חטאב שי

הנאשם

הכרעת דין

1. ביום 28.3.14 נמסרה לנאשם הודעת תשלום קנס בסך 250 ₪ בגין עבירה בניגוד לתקנה 22 א' ותקנה 64 ד' לתקנות התעבורה.

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום .

2. בהתאם להודעה כאמור, נהג הנאשם ברכב ולא ציית לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתו בכך שלא עצר את רכבו ל לפני קו העצירה.

הנאשם הגיש בקשה להישפט בגין הדו"ח כאמור ובמועד המענה כפר בעבודות המיוחסות לו, וטען כי נעצר כ-300 מ' לאחר המקום בו הוצב התמרור, עצר לפני התמרור וכי למעשה לראשונה נעצר בגין ביקורת לבדיקת שכרות, עבר את בדיקת השכרות בהצלחה, ואז ניתן לו הדו"ח בגין העבירה כאמור.

נוכח כפירת הנאשם בעבודות המיוחסות לו נקבע מועד לשמיעת ראיות.

3. מטעם המאשימה העיד עורך הודעת תשלום הקנס - רס"מ פלדמן יפתח. הדו"ח אשר נרשם הוגש וסומן ת/1.

בחקירתו הנגדית טען עד המאשימה כי היה ממוקם ברחבה מול תחנת הדלק תפוז וכי מדובר בשול בטוח ורחב, ולכן מדובר במיקום נוח לניידות השיטור.

עד המאשימה אישר כי ביצע לנאשם בדיקת שכרות באמצעות מכשיר הנשיפון, וציין כי במועד בו נתפס בלילה שבין יום חמישי לשישי, נאכפות במקום עבירות שכרות, שכן ליל חמישי הינו ליל הבילויים ולפיכך עמד במקום האמור ותצפת בין היתר על הנאשם.

עד המאשימה אישר כי המרחק מהמיקום שעמד בו לצומת בו מוצב תמרור - הינו בין 200 ל - 250 מ' להערכתו.

בחקירתו הנגדית אישר עד המאשימה כי בדרך כלל האכיפה במקום המדובר ובמועד המדובר הינה אכיפה של עבירות שכרות, שכן מדובר במקום בו נמצאים מקומות בילוי בערבי ימי חמישי.

4. עד המאשימה אומנם לא זכר כי ערך לנאשם בדיקת נשיפון, אלא בחקירתו הראשית ציין: **"בדרך כלל שאני מציין שכרות, ואני מחבר אחד ועוד אחד, ומבין למה בדקתי אותו בנשיפון. בנוסף לכך שאני מסתכל על עצור, זה יציאה מנתיבות וביום שישי אוכפים שם עבירות שכרות. לציין שזה יום חמישי של הבילויים".** (עמ' 3 לפרוטוקול ש' 9-12).

עד המאשימה אישר בחקירתו הנגדית כי איננו זוכר את המקרה, ולפיכך יתכן כי בעת אכיפת העבירה עבד עם מתנדב נוסף שכן כאשר מדובר באכיפה בלילה, האכיפה נעשית בזוגות ויתכן כי המתנדב שעבד איתו באותה עת, סיים את המשמרת ועד המאשימה נותר בגפו.

עד המאשימה אישר בתמונות שצולמו ע"י הנאשם והוגשו מטעמו בעת חקירתו, את המיקום בו עמד ביחס לצומת בו נעברה לכאורה העבירה.

עוד אישר עד המאשימה כי במרחק בין המקום בו עמד ובין הצומת, ישנו סיבוב (קרי - עיקול).

5. הנאשם העיד עם עד נוסף מטעמו אשר היה עמו ברכב -דניאל אליה.

הנאשם בעדותו ציין כי יצא מצומת נתיבות לכיוון צומת בית הגדי, והבחין בתמרור "עצור", גם חברו שישב לידו העיר את תשומת לבו לכך כי ישנו תמרור "עצור". הנאשם נעצר עזירה מוחלטת עם ארבעה גלגלים, ואף זכר כי לאחר העצירה חלפה משאית מן הצד הנגדי. כאשר חלף את הצומת סימן לו השוטר לעצור, ושאל אותו אם שתה אלכוהול.

הנאשם עבר בהצלחה את בדיקת הנשיפון ולאחר מכן אמר לו השוטר כלשונו: "אה נזכרתי , לא עצרת בעצור".

לטענת הנאשם סירב לחתום על הדוח שכן חשש ממתן הסברים לאביו שהינו בעל הרכב .

6. ב"כ הנאשם ביקש באמצעות הנאשם להגיש תמונות אשר צולמו על ידו של מקום האירוע ואלו סומנו 1/ עד 3/נ/.

7. הנאשם טען כי יחד עם עד המאשימה היה מתנדב נוסף, להערכתו ממוצא בדואי, שכן הבחין בשמו - עלא.

בחקירתו הנגדית נשאל מדוע לא ביקש את פרטי המתנדב הנוסף והנאשם השיב כי היה בלחץ עת שנתפס, וחשש מתגובת אביו.

יחד עם זאת כבר בבוקרו של אותו לילה , היה במשרדו של בא כוחו לצורך בירור העניין.

הנאשם אישר מיוזמתו בחקירתו החוזרת כי אין לחובתו דו"חות נוספים .

8. עד הגנה מטעמו של הנאשם אישר את דברי הנאשם, יחד עם זאת, לא יכול היה לאשר בוודאות כי אכן העיר לנאשם על כך כי ישנו תמרור "עצור" וכי עליו להאט, ואולם טען כי ככל שהנאשם ציין כי כך אמר לו, הרי שסביר להניח שהדברים נאמרו על ידו .

9. ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם שכן עדותו של עד המאשימה היתה רצופה וניתן היה להבחין היטב בנעשה בצומת מהמקום בו עמד. כמו כן הפנתה לסתירה בגירסתו של הנאשם ובגירסת העד מטעמו .

ב"כ הנאשם ציין בסיכומיו את הקושי במיקום בו עמד השוטר על מנת להבחין בנעשה בצומת ובמיוחד כאשר מדובר בשעת לילה מאוחרת ובצומת חשוך ומציין כי לשוטר כלל לא היה שדה ראייה להבחין בנעשה בצומת , הגם שמדובר בכביש מעוקל ב-30 מעלות ושדה הראייה הופרע ע"י חממות ותמרורים בדרך.

10. **כפי שצינתי כאמור לעיל , אני סבורה כי יש לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.**

ראשית יצוין כי מדובר למעשה בעדותו של עד המאשימה מול עדות הנאשם והעד מטעמו, ובעיקר עדותו של

הנאשם.

הראיות מטעם המאשימה כוללות כאמור את עדותו של רס"מ יפתח פלדמן בלבד.

עד המאשימה אישר בתמונות אשר הוצגו לפניו את ממיקומו שלו ביחס למיקום הצומת.

מעיון בכל אחת מן התמונות ניתן להבחין כי מדובר במרחק ניכר בין המקום בו עמד עד המאשימה ובין המקום בו נמצא הצומת בו חלף הנאשם.

יתרה מכך, במרחק האמור העומד על לכל הפחות על 200 מ' על פי עדות עד המאשימה, ניתן להבחין כי ישנן חממות, צמחייה ובעיקר שלט הכוונה רחב, לכניסה לנתיבות.

11. עוד יש לזכור כי דובר בשעת לילה מאוחרת - 03.26, בתקופת החורף בחודש מרץ. אומנם ניתן להבחין בקיומם של חמישה עמודי תאורה לפני הצומת, יחד עם זאת, כפי שעולה מן התמונות ישנו קושי להבחין בצומת עצמו ובתמרור "העצור" נוכח המרחק מהצומת (ביחס למיקום בו עמדה הניידת), הצמחייה לפני הצומת וכאמור שלט הכוונה אשר נראה היטב בתמונות. עוד ראוי להדגיש כי אכן מדובר גם בעיקול ימינה, אשר גורם לכך כי הצומת יוסתר באופן משמעותי ע"י אותו עיקול.

בנסיבות אלו, שדה ראייתו של השוטר את הצומת, היה מצומצם באופן מהותי, עד כמעט בלתי קיים, ובפרט קיים קושי משמעותי להבחין בכלי רכב אשר אינם עוצרים בתמרור "עצור" בצומת.

12. אין להתעלם מטענת הנאשם כי כאשר נעצר לראשונה ע"י עד המאשימה נעצר לצורך ביצוע בדיקת שכרות.

13. עד המאשימה אישר באופן ברור כי האכיפה במקום בו נעצר הנאשם, במועד בו נעצר, הינה אכיפה בעיקר לצורך ביצוע בדיקות שכרות, שכן מדובר בערב יום חמישי, שהינו יום הידוע כיום בילויים, ביציאה מהעיר נתיבות בה ישנם מועדונים.

עד המאשימה על אף שלא זכר את הפרטי המקרה, טען כי יכול היה לאשר את טענת הנאשם כי נעצר לצורך בדיקת שכרות ואף נבדק בבדיקת שכרות ונמצא כי איננו שיכור. לא ברור בנסיבות אלו מדוע לא צוינו פרטים אלה בהודעת תשלום הקנס.

אומנם עד המאשימה אישר כי האכיפה במקום האמור הינה גם לצורך אכיפת אי העצירה בתמרור "עצור", יחד

עם זאת, ככל שטענה זו נכונה, הרי שלא ברור מדוע לצורך ביצוע אכיפת עבירה של אי עצירה בתמרוך "עצור", ממוקמת הניידת המשטרתית במרחק גדול מהצומת הנאכף, ובוודאי לא במיקום אידיאלי המאפשר אכיפה ראויה של העבירה כאמור, תוך שמירה על קשר עין רצוף וישיב.

14. בנוסף לכך אישר עד המאשימה כי האכיפה בזמן ובמקום המדוברים נעשת בידי שני שוטרים לפחות או לחילופין שוטר ומתנדב, גם בענין זה, לא ידע עד המאשימה לומר האם היה איתו מתנדב נוסף כטענת הנאשם והעד מטעמו, כאשר קיימת סבירות גבוהה גם על פי גרסת עד המאשימה כי היה איתו מתנדב אשר ככל הנראה סיים את משמרתו.

עדוּתו של הנאשם היתה בעיני מהימנה, רצופה, ברורה ומפורטת. הנאשם העיד בצורה חד משמעית אודות פרטי האירוע. התרשמתי כי מדובר בנאשם אשר לא ביקש בעדותו להסתיר פרטים ועדותו היתה כנה וקוהרנטית.

15. באשר לטענת ב"כ המאשימה כי בין עדותו של הנאשם ובין עדות העד מטעמו נתגלו סתירות, הרי שהענין היחיד בו לכאורה נתגלתה סתירה, היה לענין השאלה האם אכן העיר העד מטעם הנאשם לנאשם, כי התחיל להאט את נסיעתו לפני התמרוך.

בענין זה, העיד העד מטעם הנאשם כי איננו זוכר שהעיר על כך לנאשם, יחד עם זאת כלל לא שלל את האפשרות כי אכן הדברים נאמרו על ידו וטען כי ככל שהנאשם מסר בעדותו כי הדברים נאמרו על ידו, הרי שסביר להניח שאכן נאמרו, שכן הנאשם זוכר את הדברים.

מטבע הדברים, זכרוננו של הנאשם מפורט וברור הרבה יותר מזכרוננו של הנוסע, אשר ישב לידו שכן מדובר בענייני האישי של הנאשם.

16. אינני סבורה כי מדובר בסתירה בין העדויות במיוחד כאשר העד מטעם הנאשם לא שלל את האפשרות כי אכן הדברים נאמרו על ידו, מעבר לכך אין מדובר בשאלה מהותית היודרת לשורשו של ענין באופן אשר יש בו כדי לדחות את גרסתו של הנאשם. (נהפוך הוא, השוני בגרסאות מצביע על כך כי גרסת הנאשם לא תואמה מראש עם עדותו של העד מטעמו).

17. נוכח הקשיים האמורים, והבעייתיות בנתונים האובייקטיביים וכן בהעדר רישום פרטים מהותיים בידי עד המאשימה, הן לענין שוטר נוסף או מתנדב אשר היה איתו בעת אכיפת העבירה, והן לענין ביצוע בדיקת שכרות לנאשם, אני סבורה כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח את יסודות העבירה.

18. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש להעדיף את גרסת הנאשם על פני גרסת המאשימה בהיותה מהימנה,

ובמיוחד סבירה הרבה יותר מגרסת המאשימה באשר לאופן התרחשות האירועים ולפיכך, אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו על פי כתב האישום.

19. המזכירות תשלח לצדדים עותק הכרעת הדין, באמצעות הדואר.

ניתנה היום, י"ז סיוון תשע"ה, 04 יוני 2015, במעמד הצדדים